

Nurgül YAYMAN

Muğla Fen Lisesi / Muğla Vali Yardımcısı Mestan YAYMAN'ın Kızı

Sevdası Büyük Olanın...

Romantik yazılar yazan biri olmadığımı geçen seneki okul dergisinde çıkan yazılarımı okuyanlar bilir, biri gezi yazısı, diğeryse rehberlik yazısıydı.

Bu yazıma "Hiç birini gerçekten sevdiniz mi?" diye başlamak istiyordum, fakat bu çok sıradan bir giriş gibi geldi. Şu daha iyi olabilirdi: "Hiç birini gerçekten sevip sevmediğinizi kendinize sordunuz mu?" İlk aşklar, aradakiler, şu andaki sevgililer... Her ne kadar biz "Sevgili"yi çıkma teklifine verilen olumlu cevaptan sonra ikilinin tanımlanması şeklinde kullanıyorsak da, TDK "sevilen ve aşık olunan kimse, yavuklu, dost, yar, canan" olarak tanımlıyor. Bu tanımdan sonra "aşık olmak" yazdım ve ara dedim, sonuç beni hayal kırıklığına uğrattı: "Sevmek, tutulmak". Her sevgi bir aşk mıdır? Ya da her aşk bir sevgi midir? Bir de "hoşlanma" vardı; sevmiyorum ama hoşlanıyorum tavrı. Tavır dediğime bakmayın, bunu benim de söylediğim çok oldu, öyle ki bana her merhaba diyen karşı cinsten hoşlanıyordum; fakat sonra "hoşlanma" zannettiğim anlık duyguları hemcinslerime karşı da hissedebildiğimi anlayınca bu işte bir yanlışlık olduğunu fark ettim. Peki doğrusu neydi? Yine TDK'ya başvuruyorum; aşk, aşırı sevgi ve bağlılık duygusu olarak tanımlanmış, bir de beyit verilmiş Aşık'tan:

**Gönlüm düştü bu sevdaya
Gel gör beni aşk neyledi**

Sevda aşk mıdır peki? TDK'ya göre evet. Öyleyse kara sevda dedikleri nedir? "Umutsuz ve güçlü aşk" imiş. Umutsuz aşk nedir, güçlü aşk nedir? "Aşk" olduğu zaman güçlü

veya umutsuz olup olmaması önemli midir? Veya zayıf aşk var mıdır? "Sevgi"ye aşkın zayıf hali, kara sevdaya da güçlü hali dersek işin içinden çıkar mıyız? Peki kara sevda umutsuz olmak zorunda mıdır? Hep üzme zorunda mıdır? Diyelim sevgiden karşılık gördük, o zaman "güçlü aşk"ımız zayıflayacak mı? Eğer zayıflayacaksa, bunu umutsuz olarak adlandırmanın manası nedir? Seveni sevmek kolaydır zira, fakat sevilen sevgi beklemek veya yalnız seveni sevmek, uğruna nice şiir yazılan, şarkı söylenen, şehit verilen aşkı, kuru bir alışverişe dönüştürmez mi?

Hangimiz birini Mecnun'un Leyla'yı sevdiği gibi sevdi? "Delilik" mi diyorsunuz? İlginç değil midir ki, delilerden başka mutlu insan bulmakta çoğu zaman zorlanırsınız? Herkes kendi derdinde, en mutlu akıllının bile binbir çeşit sıkıntısı var, kaygısı, şüphesi... Ya deli öyle midir? Ne gerçek tanır; ne iyi, ne kötü; sonunu düşünmeden, umursamadan, yatsa sevgili, kalksa sevgili... Delilik, evet... Peki hiç sordunuz mu deliye, onun için aklın önemi var mıdır? Aşık, akla ihtiyaç duyar mı? Hangi akıllı ünlüdür Mecnun kadar? Mecnun gibi aşkını dillere düşürün demiyorum, her an feryat etmek sabırsızlığı gösterir, kaldı ki hep Leyla'yı anlatmak; size rakipler çıkarır, sevgilinin yanağını kirletecek bakışlara sebep olacak kafir rakipler...

Nasıl Harem-i Şerif'e gayrimüslimlerin ayak basmasına izin verilmez, aşık da sevgiliyi öyle kısınar; insanların merakını uyandıracak, sevgiliyi bakışlarıyla kirletecekler korkusuyla derdini içine atar. Bu demek midir ki Mecnun gerçek aşık değildi? Haşa!

Mecnun kendini madde dünyasından soyutlamış, öyle ki Leyla onu çölde bulduğunda Leyla'yı tanıyamamıştır; Leyla onun içindedir, Mecnun onun yerini bu dünya kabul etmez, onu kendinden dışarıda aramaz. Onunki artık ilahi aşktır, şiddetli muhabbetin baki olana yönlendirilmiş halidir, zira fani olan ölecek, ama aşk daima yaşayacaktır, Baki'nin güzelliği herkese anlatılacak, yalnız gönlünde güzellik bulunanlar bunu anlayacaktır.

Bu güzelliği göremeyen gözlerse şanssızdır, isyan etmekle Mecnun'un sevgilisine bir zarar veremezler, Mecnun da bunu bilir, anlatır durur ki Sevgili'yi, katılmış kalpler şifa bulsun. Ne yapar ki aşık? İtaat mı eder, isyan mı? Şüphesiz Mecnun, Leyla'yı sevmeyende olan gözlerle görüyor, onun yolunda cefa çekmeyi nimet sayıyordu. Zira yar'dan gelen her şey güzeldi. Kaldı ki cefa, ayrı bir güzeldi, aşığı yakıyor; öte yandan pişiriyordu, imtihanın lezzetini tattırıp kemale ermesine vesile oluyordu.

Allah'a kulluk neydi ki sevgiden başka? Sevgi olmadan her şeye boyun eğilir, yine de mutlu olunur, sabırla itaate devam edilir miydi? Siz hiç isyan eden aşığa, Allah'ı sevip de üzülen kula rastladınız mı?

Sevdası büyük olanın imtihanı ağır olurmuş. Ve sevgiden gelen her şey nimet imiş, nasıl ki Yunus balığın karında isyan etmemiş, teslimiyete devam etmiş; Aşık da kendini öyle çağırılmış...

**Ete kemiğe büründüm
Yunus diye göründüm**

Bir gün deli olabilmek dileğiyle!